

Бійці профілактичної системи

АКТУАЛЬНО. Серед випускників Полтавського державного медичного університету дедалі більше охочих стати лікарями-епідеміологами

Валентин ШАПОВАЛ,
лікар-епідеміолог
Полтавського
обласного центру
контролю
та профілактики
хвороб,
заслужений лікар
України,
для «Урядового кур'єра»

Фото надає автор

Цьогорічні випускники Полтавського державного медуніверситету (зліва направо) Анна Альошина, Євгеній Онда та Аліна Приходько — майбутні лікарі-епідеміологи, які знають специфіку роботи і будуть вірними обраною фаху

Приємна новина: цього річ одразу троє випускників Полтавського медуніверситету Анна Альошина, Аліна Приходько та Євгеній Онда проходять інтернатуру лікарями-епідеміологами на базі Полтавського обласного центру контролю та профілактики хвороб МОЗ України, який очолює фахівець у цій галузі Андрій Хайлов. Торік до нас приєдналася лише одна лікарка-епідеміолог Анна Огир.

«Мені ця професія до душі»

Лікарка-інтерн полтавка Анна Альошина пішла в медицину тому, що народилася в сім'ї лікарів, з дитинства мріяла продовжити справу батьків. Навчаючись у медуніверситеті, зробила вибір саме профілактики захворювань, бо

вважає це дуже важливим: краще зберегти і підтримати власне здоров'я, ніж потім постійно лікуватися. В Аліні Приходько, яка родом із міста Пирятин, батьки педагоги. Вона довго не могла обрати майбутню професію, яка б відповідала її характеру і прагненням й давала моральне задоволення. Після вагань і роздумів зрозуміла, що хоче стати лікаркою, бо це найбагатрішча професія у світі. Коли настав час визначитися з фаховою спеціалізацією, вирішила стати лікарем-епідеміологом, адже епідеміологія нині затре-

бувана. Аліна впевнена, що саме на цій роботі зможе самореалізуватися й використати свої здібності й талант із користю для держави. «Мені ця професія до душі, і я все зроблю, щоб стати в ній професіоналом», — каже дівчина. Зі слів майбутнього лікаря-епідеміолога криворіжця Євгенія Онди, він теж іще з дитинства мріяв про цю професію, хоч ніхто з рідних не працював у системі охорони здоров'я.

«Із вибором спеціалізації було складно, тому що під час навчання у вищі з'являлося дедалі більше нових інтересів. Майже

наприкінці шостого курсу збагнув, що всі ці інтереси об'єднує одна спільна мета: бажання допомагати людям. А як епідеміолог, запобігаючи поширенню інфекцій, можу реалізувати це повною мірою».

У колективі обласного центру контролю та профілактики хвороб молоді перспективне поповнення радо зустріли. Щодня фахівці закладу діляться багатим досвідом роботи в галузі, допомагають освоювати спеціальне обладнання й технології проведення лабораторних досліджень. Підказують, на що звернути увагу передов-

сім. А їхні підопічні, наче губка, всотують знання й уміння наставників, освоюють програми інфекційної безпеки та інфекційного контролю, вчать ся запобігати поширенню інфекційних захворювань, розслідувати причини виникнення їхніх спалахів.

Молодь має знати

Ім розповідають, як організувати вакцинопрофілактику, підтримувати постійний зв'язок із населенням, проводити санітарно-освітні та інші відповідні заходи. Щоб працювати лікарем-епідеміологом, треба не тільки бути професіоналом у цій справі, а й володіти навичками. Останніми роками до спеціалістів-епідеміологів вимоги висувують навіть більші, ніж у часи існування повноцінної державної санітарно-епідеміологічної служби. Нині кожен працівник цієї галузі медицини повинен користуватися сучасними методами досліджень, новітніми науковими розробками, зокрема закордонними, вміти створити епідеміологічне поняття про хвороби. А опановуючи все передове закордонне, треба послуговуватися

найкращими вітчизняними галузевими напрацюваннями. Багато треба знати і вміти сучасним лікарям-епідеміологам, які часто контактують з агресивним санітарно-епідемічним середовищем. Можливо, саме тому так мало охочих працювати в цій галузі. Троє інтернів у держустанові — це дуже добре, але цього мало, щоб омолодити всі колективи профілактичної системи охорони здоров'я.

Епідеміологічна служба чекає, що 2023 року придуть для проходження інтернатури вдвічі більше випускників Полтавського державного медуніверситету. Молодь повинна знати, що держава, суспільство, система охорони здоров'я МОЗ України мають велику потребу в різнопланових медичних працівниках цього профілю: лікарях-епідеміологах, вірусологах, санітарних лікарях, дезінфекціоністах, токсикологах, бактеріологах, паразитологах тощо. З огляду на бойові події, міграційні процеси, щоденні стреси, погіршення санітарно-епідеміологічної обстановки державний інтерес та затребуваність таких спеціалістів збережеться і в майбутньому.